

Јасна Шамић

МРАК

Имаш ли ми ишта
осим пријетње дати
пијаних сјећања
мржње под пазухом

тако кад се шуљаш
под капке и мисли
поведи ме барем
црни љубавнице
далеко одавде
у Шираз
на Тибет
на обалу сунца
и пристаћи ето
на твој поглед мутни
на руку пјешчану
и млаз пољубаца

постаћу царица
свих свијетала
и твоја робиња
дариваћеш ми ужитке
и служит љепоти
мој црни љубавнице
под капцима

НОЋ

Ноћ нас је покрила
смирајем
и ћутњом

ти улазиш лаким осмијехом
и прсти ти трну у ходу

упијам те
ти клизиш
мојом крви меко
као успаванка

нижем ти вијенац
усана по врату
посипам ти ситне звијезде
по очима по смијеху
гледам у мјесец
молећиво
на стаклу

час си варка бијела
коју испијам ноћу
час си само вјетар који ме омами
час си само жеља
недохватна
ко и мјесец
на овоме стаклу